

[Svend Andersen]

ling ikke at søge at opnå de besparelser, der er mulige.

Vi har ligeledes ved senere ændringer af bygningsreglementet stillet særlige energiøkonomiske krav til byggeriet, og vi har ved flere lejligheder og under forskellige former ydet tilskud til bygningsisolering, og derfor er det også en naturlig følge, at vi får sikret, at de anlæg, vi giver tilskud til, også kommer til at fungere på den mest økonomiske måde.

Af de energibesparende foranstaltninger, der hidtil har været fremsat forslag om, er dette forslag uden tvivl det, der rummer de største muligheder for besparelse, og vi kan ved at gennemføre det forslag sikre, at Danmark opnår sin del af de aftalte internationale besparelser.

På denne baggrund er det vores opfattelse, at forslaget skulle have de bedste muligheder for denne gang at blive vedtaget i sin fulde ordlyd, og det er det, socialdemokratiet anbefaler.

Thorndahl (FP):

Jeg vil om dette forslag sige, at vi fra fremskridtspartiets side adskillige gange tidligere har udtrykt vores skepsis over for lovforslag af denne art. Vi er slet ikke uenige i, at vi bør gøre en betydelig indsats for at nedbringe vores energiforbrug, ikke mindst hvad boligopvarmning angår, men vi vender os principielt mod en statslig barnepigementalitet, hvor offentligt ansatte mennesker med guldtressede kasketter skal have ret til at tilvinge sig adgang til folks private huse for at kontrollere så det ene og så det andet.

At det vil være en fordel for almindelige husejere med passende mellemrum at få kontrolleret deres oliefyringsanlæg, er naturligvis hævet over enhver tvivl. Men i stedet for en offentlig kontrol også på dette område må det ud fra mange hensyn være mere fornuftigt at udbygge de frivillige eftersynsordninger, som allerede er gældende for en ganske betragtelig del af landets parcelhuse. Der skal ikke megen fantasi til at forestille sig, hvilken administration og hvilket mandskab det vil kræve én gang om året at kontrollere 700.000 parcelhuse, hvis ejere i mange tilfælde først vil kunne træffes efter almindelig arbejdstids ophør, for slet ikke at tale om fritidshuse og sommerhuse. Jeg spørger blot: hvordan har man i det hele taget tænkt sig

en sådan obligatorisk ordning gennemført i praksis? Hvad skal der ske, hvis husejeren ikke vil deltage? Skal han så pålægges en bøde ud over den stigende varmeudgift, som han udsætter sig for ved ikke at sørge for, at hans oliefyr er i orden?

Jeg har meget vanskeligt ved at se, at man ved den voldsomme stigning, der er sket i energipriserne i de seneste år, vel omkring 300 pct., siden energikrisen satte ind, ikke skulle have incitament nok til at sørge for at få udvidet de frivillige tilsynsordninger, som allerede er etableret i samarbejde med olie-selskaber og andre. Jeg tror nok, at de fleste husejere er klar over, at energi er en kostbar affære, og at det gælder om at sørge for, at oliefyringsanlæg og andre ting er i orden.

Det er stort set fremskridtspartiets vurdering og opfattelse af dette forslag. Det var også venstres og venstres ordførers opfattelse, da et tilsvarende lovforslag var til behandling den 11. oktober 1977, i sidste samling. Jeg er derfor meget spændt på at høre, hvad venstres ordfører her i dag kan fremføre af saglige argumenter for denne helt 100 pct. ændrede opfattelse i forhold til den meget stærke kritik – partiet taget i betragtning – der fremførtes ved førstebehandlingen den 11. oktober 1977.

Udvalgsarbejdet i sidste samling endte som bekendt med, at boligministeren erklærede sig indforstået med at forsøge en ordning på frivillighedens grund, men ministeren forbeholdt sig at tage spørgsmålet om tvangsmæssig justering af varmeanlæggene op, såfremt de indhøstede erfaringer skulle tilsige det. På denne baggrund og med henvisning til ministeransvarlighedsloven skal jeg bede ministeren om at redegøre for de allerede indhøstede erfaringer med den eksisterende lov.

Jeg vil endvidere gerne bede ministeren om at redegøre for de offentlige bygnings energiforbrug, idet jeg helt naturligt går ud fra, at det offentliges ejendomme har et væsentligt lavere energiforbrug end private ejendomme, dels fordi det offentlige naturligvis bør være det gode eksempel, det tror jeg vi må være enige om, dels fordi det offentlige på dette område som på andre disponerer over betydelig ekspertise. Hvis lovforslaget har et blot nogenlunde kvalificeret indhold, går jeg ud fra, at ministeren her i dag vil kunne dokumentere, at de offentlige ejen-